

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

KRIKI IZ OLGICE

Številka 1, December 2002, LETNIK XIV

DOBRODOŠLI, DOBRODOŠLI

Dobrodošli v šoli, Olgica stara,
tu stanujejo sanje,
saj veste že zanje.
V Olgici naši se
sanjajo sanje,
vsi pa se veselimo,
da novo dobimo.

Saj ni važno, če se selimo,
le da bo šola nova,
ker se ta podira.
Najlepše je verjeti, želeti,
da se gradnja prične
nove Olgice.
Najlepše je verjeti, želeti,
dobrodošli zato,
ko nova Olgica bo.

Saj ni važno, če se selimo,
le da bo šola nova,
ker ta se podira.
Najlepše je novo šolo imeti,
sanjati z njo in zreti v nebo.
Najlepše je se v šoli učiti,
misliti z njo in čuvati jo.
Najlepše je verjeti, želeti.
Dobrodošli zato,
ko nova Olgica bo,
dobrodošli zato,
ko nova Olgica bo,
dobrodošli zato,
ko nova Olgica bo.

Beseda ravnatelja

Za nami je ponovno uspešno koledarsko leto. Z vami, učenci, z vašimi starši in s kolektivom smo v letu 2002 ponovno dokazali, da smo šola sedanosti in prihodnosti. V naslednjem letu nas čakajo novi koraki, nove usmeritve, novi projekti. Postali bomo devetletka in šolske prostore bodo napolnili učenci, ki so do sedaj prve korake znanja pridobivali v mali šoli. Potrebovali bodo pomoč in naklonjenost vseh nas - tudi vas, starejših učencev, in prepričan sem, da je bodo tudi deležni. Saj šola ni samo učenje. Je tudi druženje, je upoštevanje drugih, je lep in spoštljiv odnos do sočloveka in okolja. Vse to pa ustvarjamo ljudje. Tudi učenci v dobri šoli. In mi to smo.

In kaj si želim v novem letu? Želje ravnatelja v novem letu 2003 ni težko uganiti. To je tudi želja kolektiva, vas učencev in vaših staršev. želja, da se uresničijo nekajletni načrti, snovanja, da se nekajletni trud in delo kronata z uspehom - z novogradnjo in adaptacijo stare Olgice. In prepričan sem, da se mi bo, da se nam bo, naša skupna želja uresničila. To pa tudi s podporo delavcev in učencev šole, predvsem pa s podporo vaših staršev. Skupaj zmoremo vse!

Seveda pa vam vsem, drage učenke in učenci, vašim družinam in vsem članom kolektiva želim prijetne in vesele praznike, da bi kar največ časa preživeli z družinami, se posvetili drug drugemu, nadoknadili zamujene trenutke in v novo leto stopili zadovoljni, samozavestni, polni upanja ter osebnih in skupnih načrtov. Ob božično-novoletnih praznikih pa se s ponosom spomnimo tudi na 26. december in si čestitajmo naš skupen, državni praznik - dan samostojnosti.

Ervin Hojker, ravnatelj

NARKOMAN

Bil je še otrok,
a ni vedel niti za noč
niti za dan,
ker bil je narkoman.

Droga mu bila je mati,
droga mu bila je vse.
od droge on živel je
in ni mogel več brez nje!

Ko umiral je,
njegove zadnje besede
so bile:
prijatelji, pustite drogo,
raje ljubite se!

In večno sanja
in zopet je sam.

Zaradi droge
je mrtev - narkoman.

Jurij Valent, 4. a

SPREJEM V ŠOLSKO SKUPNOST

OB DNEVU ŠOLE SMO BILI UČENCI 1. RAZREDA SREJETI V ŠOLSKO SKUPNOST. UČITELJICE SO NAM PRIREDILE PRAVO ZABAVO. Z NAMI SE JE ZABAVAL TUDI GOSPOD RAVNATELJ. VSAK RAZRED JE DOBIL ZA PRESENEČENJE ČOKOLADNO TORTO. IMELI SMO SE LEPO.

URBAN ILEC, 1.b

PROJEKTI TEDEN

KRUHKOV TEDEN

VES TEDEN SMO SE UČILI O KRUHU. Z AVTOBUSOM SMO SE ODPELJALI V MLIN V ZABOVCE. OBISKALI SMO TUDI PTUJSKO PEKARNO. SAMI SMO SPEKLI SVOJ PRVI KRUH. ZA TESTO SMO POTREBOVALI. MOKO, KVAS, ŽLIČKO SOLI IN MLAČNO VODO. OGLEDALI SMO SI TUDI FILM O PEKI KRUHA V KRUŠNI PEČI. REŠEVALI SMO REBUSE, KRIŽANKE, ISKALI PREGOVORE. ZAPELI IN ZAPLESALI SMO PESEM OB BISTREM POTOKU JE MLIN. VSE SMO PREDSTAVILI NA RAZSTAVI.

JAN MEŠKO, 1.b

PRESTE V ČOKOLADI

*Dober pek je,
kdor vedno vadi,
preste peče
v čokoladi.*

*Če imaš groš,
za cel koš,
če ga pa ni,
se slina cedi.*

Lara Zavrnik, 2.a

PŠENIČKA

*KMETIČ ZORJE
ZEM LJICO,
VANJO VSEJE
PŠENIČKICO.
KO PŠENIČKA DOZORI,
ON ZELO SE VESELI.
LETOS KRUHA BO
DOVOLJ,
ZAME, ZATE, ZA VSE
NAS.*

MONIKA KRAJNC, 1.b

OBISKALI SMO PTUJSKO PEKARNO

Do pekarnice smo šli peš preko železniške proge. Ko smo prišli tja, nas je pričakala prijazna gospa in nas popeljala v pekarno. Najprej smo si šli ogledat mešalnike. Zelo je dišalo po kruhu. Potem smo šli po stopnicah navzdol. Precej nam je drselo. Tudi tam je mamljivo dišalo po kruhu, ki smo ga tudi videli. A učiteljica je rekla, da se ne smemo ničesar dotikati. Lahko bi se opekli, ker so nekateri vozički vroči. Vse je piskalo din don. Ko je spet zapiskalo din don, smo šli jest pico. Bila je zelo okusna, a nesreča, padla mi je na tla. Pumf!

Tamara Zebec, 2.b

PROJEKT O MLEKU

Ves teden smo v razredu obravnavali projekt o mleku. Vsak je sodeloval v eni od skupin. V moji skupini smo bili štirje. Naloga moje skupine v tem projektu je nosila naslov: Pridobivanje mleka. Plakat smo izdelali pri sošolcih Primožu in Matjažu. Prebrskali smo mnogo različnih materialov in literature. Ko smo gradivo zbrali, smo ga namestili na plakat in pripisali komentarje. Čez nekaj dni smo vsebino predstavili sošolcem.

Da bi vse to bolje razumeli in si zapomnili, smo si šli ogledat kmetijo v Mezgovce, kjer se ukvarjajo s pridobivanjem mleka. Ogledali smo si krave molznice in celoten hlev. Gospodinja nam je ob naših vprašanjih predstavila, kako se molze, koliko mleka ima posamezna krava in kaj z mlekom počnejo. Med drugim smo komaj čakali, da si ogledamo tudi teličke, ki so veselo skakljali po svojem boksu. Ob koncu našega ogleda kmetije smo bili prav lepo presenečeni, ko nas je gospodinja povabila na slasten kakav, ki smo ga v trenutku popili. Hm, kako je teknil!

Ta način dela mi je bil zelo všeč. Tako sem skupaj s sošolci spoznal veliko novih stvari o tej temi.

Upam, da bomo tudi v bodoče delali tako zabavno in zanimivo.

Amadej Ban, 3.b

IZ LITERARNE DELAVNICE

RAD POMAGAM

Naši najbližji sosedje imajo veliko kmetijo. Zanjjo skrbijo stric Marjan ter teta Silva in njihov sin Jani. Glavna kuharica pa je njihova stara mama.

Jani je star 10 let. Skoraj vsak večer mu pomagam pri krmljenju krav in bikov. Skrbno navoziva silažo in jo razdeliva med glave. Nato pometava pred kravami in nato še rešetke. Medtem se stric Marjan pripravi za molžo. Najrajši pijem sveže mleko. Ko pridem domov, mama takoj ve, da sem bil v hlevu. Jaz pa rečem: »Mami, mleko je treba odslužiti.«

Po resnici vam povem, da rad pomagam v hlevu.

Sašo Yaucob, 3.b

ŠALJIVA PESEM

Na kmetiji je lepo.

Tam zajčki beli skačejo.

Korenčke vsi grizljajo,

nikomur jih ne dajo.

V gozdu majhnem je lepo.

Tam se kokoši zbirajo.

Črve majhne iščejo

in ježka obiščejo.

V naši hiši je lepo.

Ker ptički veselo čivkajo.

Mojo nalogo delajo,

ko jaz igram se lahko.

Nena Lejko, 3.a

PTIČICA

GLEJ PTIČKO, KI LETI. VESELO NAM MAHA, MI PA NJEJ.

PTIČKA SE VESELO SMEJI, KER SE JI ZDI, KAKO JE VELIKA.

MI PA MAJHNI. ZATO VESELO ČIVKA.

Eva Kukovec, 1.a

MOJ MUCEK

Moj mucek živi pri babici. Ime mu je Miki. Je sive barve in ima zelo dolgo dlako. Rad se carta. Če ga primem v naročje, me popraska. Ko gledam televizijo, skoči Miki k meni na stol. Ko pa vidi psa, se mu nasrši dlaka.

Vita Hojnik, 2. a

JAZ SEM VEVERICA

Jaz sem veverica, ti pa ne,

jaz sem košata, ti pa ne,

vsak se me boji prijeti –
tebe pa nobeden!

Jaz sem veverica, ti pa ne,

nosim želod, ti pa ne,

ti bi mi ga hotel vzeti

pa ga nisi vreden!

No, saj sama predobro veš,

kaj bi dala, da bi bila

veverica,

da lahko bi po vejah skakala

in se zabavala,

no, saj sama predobro veš,

kaj bi dala, da bi bila

veverica,

da bi z želodom se v roki

vsakemu pohvalila.

Jaz sem veverica, ti pa ne,

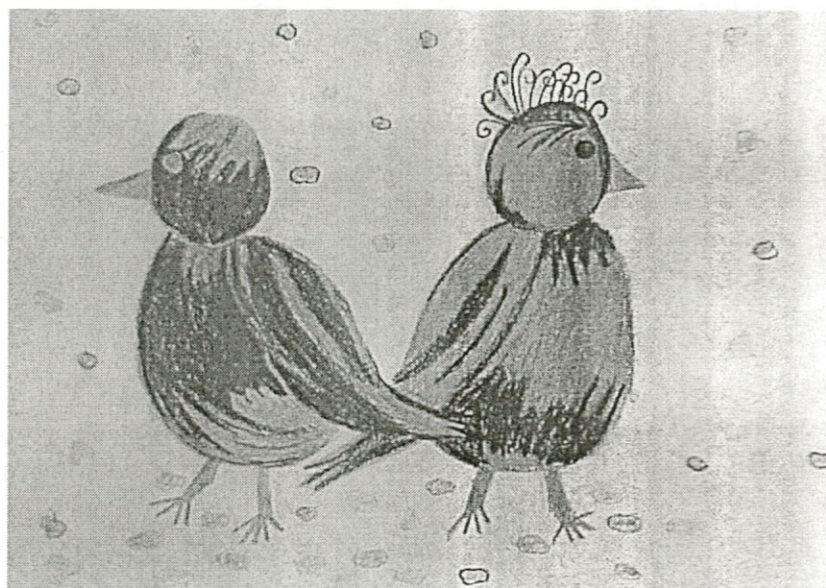
imam duplo, ti pa ne,

jaz sem važička, ti pa ne,

tebe vsak takoj pozabi,

mene pa nobeden!

Avalon Ivanuša, 2.a

Sanja Majcen, 7.b

JAZ SEM LISICA

Jaz sem lisica, ti pa ne,

Jaz sem zvita, ti pa ne,

Vsak se me boji prijeti

Tebe pa nobeden!

Jaz sem lisica, ti pa ne,

Nosim kokoško, ti pa ne,

Ti bi mi jo hotel vzeti,

Pa je nisi vreden!

Maruša Reš, 2.a

MOJE SANJE

Le v sanjah psičke imam,

V domišljiji jih crkljam.

Zvečer sanjarim sama

Da sem pasja dama.

V krogu se vrtim

In si močno želim,

Da psička bi imela

In se z njim vrtela

Tina Fekonja, 1.a

KOZA IN SEDEM VOLKCEV

Živel je volk, ki je imel sedem volkcev. Nekega dne je odšel v Evropark, volkcem pa je zabičal, naj nikomur ne odpirajo.

V bližini se je klatila koza, ki je skrivoma poslušala volka. Ko je volk odšel v Evropark, je koza na vsak način hotela pohrustati volkce. Ni vedela, kako bi prišla do njih. Poskusila jih je nagovoriti, da bi ji odprli vrata. Volkci pa so dobro poznali očetov glas in niso hoteli odpreti. Koza se je morala domisliti zvijače, da bi ji odprli vrata. Šla je k dimnikarju in ga prosila za malo pepela. A dimnikar si je že dolgo želel novi cilinder. Tako je koza morala po cilinder v Merkur, tam pa je morala plačati. Ker pa denarja ni imela, je šla k znanemu multimilijonarju. Temu se je koza smilila in ji je dal denar. Koza je z denarjem šla kupit cilinder, cilinder je dala dimnikarju, dimnikar pa ji je dal pepel.

Vrnila se je k volkcem. Ker je oponašala volka, so volkci začeli verjeti, da bi to res lahko bil njihov oče. Predlagali so, naj jim pokaže taco. Koza je pomočila taco v pepel in jo pokazala skozi okno. Volkci pa so bil tako neumni, da niso pogledali cele koze, ampak samo taco. Ko so videli, da je taca siva kot očkova, so bili prepričani in so odprli. Tedaj pa je koza z vso silo planila v hišo in požrla šest volkcev. Le eden se je uspel rešiti v volkovo torbo, ki jo je imel za službo. Volkec je seveda vedel, da bo kregan, ker mu je zmečkal vse liste, a raje to, kot da bi ga koza požrla.

Ko se je volk vrnil iz Evroparka, je bilo vse razmetano. Začel je klicati volkce, prikazal pa se je samo eden. Volkec je vse povedal očetu, ko pa je volk slišal zgodbo z njegovo torbo, ga je bilo bolj strah za to, kot za svoje sinove. Volkec ga je umiril in potem sta se končno odpravila iskat volkce. Po dolgem iskanju sta kozo našla ob ognju, kjer je spala. Volk je kozi razrgal trebuh in ven so poskakali volkci. V trebuh so ji dali kamenje in ga zalepili s smolo. Ko se je koza zbudila, je bila tako težka, da se je zvrnila v ogenj.

Jana Verbančič, 5.b

LET' S SPEAK ENGLISH

MY SUMMER HOLIDAYS

This year's holidays started on Friday, the 21st of June, but my holidays started two days earlier, on Wednesday.

Wednesday was a normal school day. I was at school to two o'clock, but when I came home I just threw my bag in the corner, because my holidays started. When my parents got home we started to pack our suitcases and in the evening almost everything was packed. I went to bed earlier that evening, because we had to wake up at one o'clock the next morning and when we did, we got dressed and soon we were on our way to the Munich airport. At the airport we caught a plane to The Dominican Republic. The flight was ten hours long, exhaustive and very boring. After ten hours we finally landed in Punta Cana airport in The Dominican Republic. There was a bus waiting for us and it took us to our hotel.

The hotel was huge and it had a big swimming pool in the middle. Everything around the hotel was green, there were flowers and many palm trees everywhere. The hotel had a very long beach with white sand. The food in the hotel was almost the same as in Slovenia. In the restaurant you could eat Mexican food, sea food or anything else you wanted, so we didn't have any problems with food. But we did have some problems with the time difference. They are six hours behind us, so we needed about three days to adjust to their time.

We were just lying on the beach under the palm trees and drinking cocktails almost every day. Of course we swam a lot in the Atlantic ocean, which was very warm. We really enjoyed ourselves, it was like a paradise there. So, fourteen beautiful days were gone and we were back home again.

I spent the rest of my holidays at home watching TV and playing computer games. I went to the swimming pool a couple of times with my friends and then in August I went to Germany for ten days, just to improve the language, to meet some new friends and to have fun. It was great there, too.

So these were my holidays. They were exciting and interesting as always, but everything ends some day, so they ended too. That's why I'm back at school again.

Rok Banko, 8.b

NA KRILIH DOMIŠLIJE

ZIMA

Danes pada beli sneg,
sneg prekril je gozd in breg.
Čriček padel je na tla.
Ko čriček se zbudi,
nič več beli sneg ne gre.

Alen Ivanjšič, 2.b

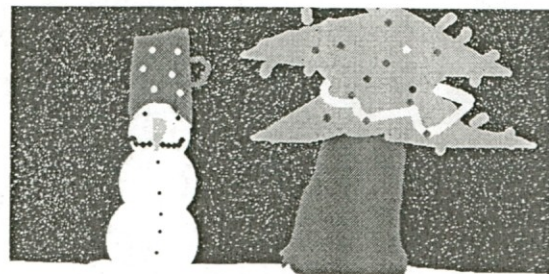
ZIMA

Zima, zima,
huda zima
v vas prišla je,
jo v hladni mraz zavila.

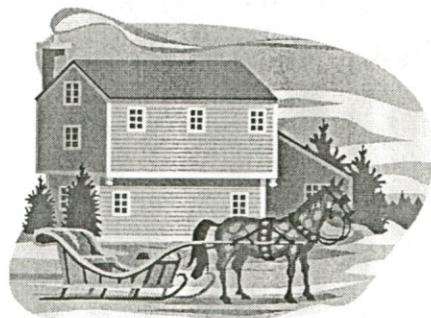
Oj, ti zima,
huda zima,
le kaj si naredila?

V vas prišla si,
jo v hudi mraz zavila.
Le poglej, življenje
si zmrzila!

Janja Janžekovič, 5. a

IVA TERBUC, 1.b

JAZ KORENČEK

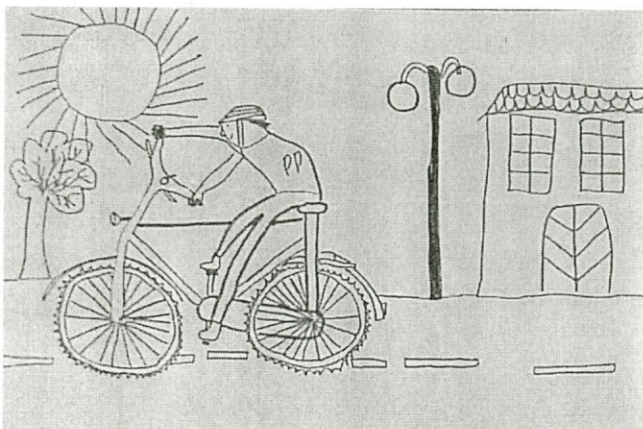
Jaz sem korenček. Gospodinja mi vsaki dan zrahlja zemljo. Na tem vrtu velikokrat sije sonce. Moja greda je prav velika zame. Moji sosedje so slak in peteršilj. Slak vedno občuduje mojo gredo. Skoraj je že prišel na njo, a ga je gospodinja prej odtrgala. Pustimo zdaj to grdo travo. Na drugi strani raste peteršilj. Ko me pogleda, imam cel rdeč koren. Jupii, spet dežuje.

Tamara Zebec, 2.b

KAKŠEN ČUDOVIT TRAVNIK

Nekoč je živel gospod Franc. Z vaščani so se odpravili v mesto. Tam jim je bilo dolgčas. Gospod Franc se je domislil, da bodo podrli veleblagovnico in tam posejali travo. Vaščani so se strinjali z domislijo gospoda Franca. Ker je bil travnik premajhen za vse, so podrli še tovarne, vse trgovine, cerkve, grad, knjižnice, skratka celo mesto. Ko so vse podrli, so ostanke stavb zapeljali v drugo mesto na smetišče. Gospod Franc je bil zelo vesel in je predlagal, da bi vse posejali s travo in posadili z drevesi ter rastlinami. Vse je zacvetelo in vaščani ter gospod Franc so uživali. Vse zacvetelo je, pravljica končana je.

Sani Kralj, 5. b

Nejc Bedrač, 4. a

Julija Petek, 8.a

IZ LITERARNE DELAVNICE

SONČEN DAN NA BOČU

Bil je prekrasen sončen dan, ko smo se odpravili na Boč. Ko smo se z avtobusom pripeljali tja, smo se na travniku lovili, smejali in zabavali. Igrali smo se zanimive igre. Nekateri so se igrali med dvema ognjema, se zabavali s kartami ali pa so sedeli na sončni jasi in se pogovarjali. Videla sem tudi ljubkega ponija. Sedeli smo v dolini in opazovali stolp, ki je bil visoko nad nami, na vrhu Boča. Naužili smo se toliko svežega zraka, da smo bili kar utrujeni. Prileglo se nam je, da nas je avtobus odpeljal proti domu.

Hana Kosi, 4.a

GOBJA VESELICA

V gozdu so gobe
se v ritmu zavrtele,
plesale so in se smejale.

Stare, mlade
in ostarele, debele in
suhe so gobe blestele.

Janja Janžekovič, 5. a

Katja Jeza, 6.b

INTERVJU

Obiskali smo mizarja gospoda Pintarja in mu zastavili nekaj vprašanj.

- Zakaj ste se odločili za ta poklic?

Ker me je to že od malega veselilo in rad ustvarjam.

- Nam lahko poveste kaj o vrstah lesa?

Poznamo več vrst lesa: bukev, jesen, hrast, smreka, javor, lipa.

- Katera orodja uporabljate?

Brusilnik, pilo, žago, dleto, vrtalnik, skobelnik, kladio, čopič.

- Kakšne stvari izdelujete?

Izdelujem okraske, sani, pohištvo, igrače, razne pripomočke za gospodinjstvo in kmetijstvo.

- Uporabljate zraven lesa še kakšne druge materiale?

Da. Uporabljam blago, steklo, kovino, lepilo, barvo.

- Delate tudi po naročilu?

Da. Včasih si stranke zaželi kaj posebnega. Takrat ustrežem njihovi želji.

- Kje lahko vaše izdelke kupimo?

Imam trgovino Suha roba Pintar, ki je v Slovenski ulici na Ptuj.

- Približno koliko stane en stroj ?

Stroji stanejo različno. Nekateri od 200.000 do 500.000 sit, drugi pa celo 1.000.000 tolarjev.

- Se učenci zelo zanimajo za vaše delo?

Ste eni izmed prvih učencev, ki so me obiskali in sem vas zelo vesel.

- Morda razmišljate o svojem nasledniku?

Da. To delo se prenaša iz roda v rod, zato se je moja hčerka odločila za ta poklic in bo nadaljevala moje delo.

Branka Smolinger, Nicole Drevenšek, Aljaž Vidovič, Živojin Jovanović, 6.b

LET' S SPEAK ENGLISH

BAREFOOTED SADIST

I had a great time this year! My holidays were wonderful. I was in Croatia from the 24th June till the 27th July. I was in a camp near Poreč, a town lying on the Croatian coast. I met a lot of new friends from Germany, Holland, Slovenia, Italy, and Croatia. We played basketball, billiards and went swimming together. We had lots of fun. The weather was nice - well we could have had more sun. But the water was very warm.

Sometimes my father and I sailed out with our boat. We went most of the time to Rovinj, which is also a beautiful old town in the bay. We sailed once to the island called Saint Ivan. That was a great experience because I learned to climb on the natural rocks.

Then a day of scuba diving came. It was cool!!! I dived 15 metres deep and saw some beautiful fish swimming around me. I also saw some corals, which are very hard to find in The Adriatic Sea.

On the 27th July a new adventure began. I went in a camp in the mountains. There I met new people of my age. We were all like a big family. We went on a hike up to the mountains every day. We had a wonderful view to the landscape beneath. I got baptized. My new name was a Barefooted sadist. I like the name very much but to get it I had to pay with 23 strokes on my buttocks. Well it was worth it. I loved the camp and the next year I am certainly going there too.

These were my holidays of which I am very proud and I can hardly wait till my next ones.

Lucija Tratnik, 7.a

WE ALL NEED LOVE

We all need love and care but the old people need it at most. They are really happy when we help them, because they cannot carry heavy things, like shopping bags and other heavy things. When they are ill, they need our help the most. When my grandmother gets ill, I make tea and lunch for her. She loves me very much and she always has some candies for me. People, who don't have their own relatives mostly go into the home for the aged. But I believe that they are the happiest with their families. We have to respect old people because we are going to grow old one day too.

Jana Kovač, 7.b

MY DOG'S DAY

My dog's day is very interesting. Rea wakes up at 6 o'clock and then she wakes up me. She can hardly wait till I get dressed and go with her on a walk. She watches me when I'm brushing my teeth. When we go to work or at school, she stays at home alone. She is playing with her toys. She jumps on my desk sometimes and takes my teddy-bear. She eats his arms. When she does this I get mad at her, but not for long. Her look tells me, that she is sorry.

When we come home, she is very happy. She eats her "lunch" at 3 o'clock. She sits on the balcony and barks at everybody. It's funny, but sometimes it looks like she is talking with other dogs. I take her on a long walk and then I have time to clear my mind. I play with her with my brother's socks. And when I'm sad or angry, she always comes to me and looks at me with her look "I understand you".

I can't imagine life without her. She sleeps under my bed in a basket. I think that animals are also dreaming. She often barks when she sleeps.

Petra ~~Kvar~~, 8.b

OBLAK

MEINE FREIZEIT

Ich habe nicht viel Freizeit. Ich versuche meine Freizeit bestens auszunützen. In der Schule besuche ich den Computerkurs, ich trainiere Basketball, besuche fakultativ Deutsch. Wenn ich keine Schularbeiten habe, höre ich Music, spiele Computer, gehe einkaufen. Am Abend sehe ich fern, oder lese Bücher. Ich telefoniere mit meinen Freunden, oder ich treffe sie in der Stadt. Dann unterhalten wir uns, gehen spazieren, oder ins Kino. Ich kenne keine Langweile.

Petra Kvar, 8.b

RAZVEDRILO

ZANIMIVOSTI

COCA-COLA je druga najbolj pogosta mednarodna beseda za besedo OK. Pijejo jo ljudje po celem svetu. Leta 1886 jo je izumil ameriški kemik John Pemberton. Pravzaprav je želel izumiti zdravilo proti glavobolu. Coca Cola vsebuje kola orehe in mnoge druge skrivne sestavine. Originalna ni bila gazirana, torej ni vsebovala ogljikovega dioksida. Le-tega so dodali kasneje.

ČAJ je najbolj popularen topli napitek v Angliji. Odkril ga je neki kitajski vladar pred več kot 5000 leti. Sedel je pod grmom čajevca, ko je čajni list z grma padel v lonec z vrelo vodo. Vladarju je bil okus všeč in kmalu so pili različne vrste čaja. V Anglijo so prinesli čaj mornarji v 17. stoletju. Danes popije Anglež na teden približno 40 skodelic čaja z mlekom.

SENDVIČ – ta prigrizek je poimenovan po zelo domiselnem angleškem admiralu. John Montagu Sandwich je zelo rad igral karte. Nekoč je neko igro igral kar 24 ur. Namesto, da bi igro prekinil in se najedel, je admiral prosil za prigrizek. Naročil je, naj mu prinesejo meso med dvema kosoma kruha. Izumil je sendvič in nadaljeval z igro.

ČOKOLADA je prišla iz srednje in južne Amerike. Izdelujejo jo iz kakavovih zrn. Zrna so bila nekoč tako pomembna za Azteke in Maje, da so jih le-ti uporabljali kot denar. Kakav je v Evropo prinesel španski osvajalec Cortes. Verjel je, da ima kakav tako magično moč, da ves dan ne potrebuješ hrane.

Iz angleščine prevedla Siniša Bilič in Grega Križan, 7.a

IZPOLNJEVANKI

1. Mlečni proizvod iz fermentirane smetane je surovo _ _ _ _ _
 2. Z njim se sladkamo najraje poleti. _ _ _ _ _
 3. Lahko je kisl ali sladka. _ _ _ _ _
 4. Mlečni proizvod, ki je uporaben za palačinke, pogačo, namaz. _ _ _ _ _
 5. Lahko je sadni ali navadni. _ _ _ _ _
-
1. Sladka rjava dobrota. _ _ _ _ _
 2. Pije ga dojenček, jaz, mama, oči, dedek, babica... _ _ _ _ _
 3. Slastna je na kakavu ali kavi. _ _ _ _ _
 4. Daje nam mleko. _ _ _ _ _

Sara Ovčar in Nuša Rižnar, 3.a

0Š OLGE MEGLIČ

K 908 Domoznanstvo
KRIKI IZ OLGICE
/2002/1

100000125

COBISS

GLAVNA UREDNICA: Tatjana Frangež Kobale
Lektorirali: Vera Golob in Ksenija Kovačič Žižek
Računalniškas obdelava: Jernej Maučec